

Studiekvalitetsmelding for Institutt for lingvistiske, litterære og estetiske studium mars 2020

Studiekvalitetsfremjande arbeid ved LLE sidan førre dialogmøte.

Instituttet har ved fleire høve hatt det «nye» kvalitetssystemet som tema i UUI, og det har òg blitt formidla ut i fagmiljøa ved fleire høve. Vi har òg hatt besøk av viserektor Oddrun Samdal og leiar for Studieavdelinga, Christen Soleim. Dei presenterte studiekvalitetssystemet for dei fleste av medlemane i UUI. Møtet var svært vellukka, og kommunikasjonen gjekk utvilsamt begge vegane. Representantane for universitetsleiinga noterte innspel og tilbakemeldingar frå LLE, og dei svara tydeleg på spørsmål.

LLE hadde varierende resultat i Studiebarometeret. Somme av studieprogramma gjorde det svært godt. Masterprogrammet i nordisk språk og litteratur fekk full skår, noko som var svært gledeleg. Vidare har lektorprogrammet i same disiplin kome seg opp frå dei nedslåande resultatane frå 2018. Bachelorprogramma i allmenn litteraturvitskap og digital kultur fekk svært dårleg skår i Studiebarometeret. Vi inviterte til dialogmøte med studentane som hadde svara på undersøkinga, i tillegg inviterte vi fagutvala til å kome. På dei to møta var det greitt oppmøte. Undervisningskoordinator Heming H. Gujord og studieleiar Signe Nilssen var med på møtet med begge faga. Fagkoordinatorane og studiekonsulentane for dei respektive fagområda var med på sine møte. På møta kom det fram mykje nyttig som fagmiljøa vil ta med i sitt vidare arbeid med studieprogramma.

Det er planlagt eit dialogmøte mellom instituttleiinga og faggruppa i digital kultur. Vidare er det òg planlagt eit møte med faggruppa i kunsthistorie, der det har kome tilbakemeldingar om at strukturen og samanhengen i bachelorprogrammet i kunsthistorie ikkje er så gode som dei kunne ha vore.

Bachelor- og masterprogrammet i allmenn litteratur skal ha sin femårige gjennomgang i år, og dei har gitt tydelege signal om at dei veit kvar skoen trykker når det gjeld opplevd kvalitet på programmet. Studiebarometeret har hatt ei negativ utvikling dei siste åra, og ein vil gjere grep for å føre den opplevde studiekvaliteten på høgde med den sterke fagkompetansen i miljøet. Dei har alt gitt signal om grep dei tenkjer kan vere gode å ta, og difor har ikkje dette fagmiljøet blitt kalla inn til eige dialogmøte.

Vi har hatt fokus på å få oppretta eksterne fagfellar då instituttet har lege ganske dårleg an her. Sidan førre møte har vi fått oppnemnd ekstern fagfelle for nordisk språk og litteratur, norrøn filologi, klassiske fag og teatervitskap. Vi manglar for tida for norsk som andrespråk, kunsthistorie, allmenn litteraturvitskap og språkvitskap. Her vil vi oppretthalde fokuset.

I somme emne har alternative undervisningsformer blitt prøvd ut, med hell. Emnet NOSPAN101 har i stor grad gått vekk frå tradisjonelle forelesingar til fordel for videoforelesingar av ulik lengd, som då kan brukast om att i fleire semester. I tillegg til desse videoforelesingane, har dei oppgåveseminar der studentane i hovudsak styrer sjølv, altså «flipped classroom». Det er desse seminara som er den største delen av undervisningsmengda.

LLE ved Christine Hamm fekk også Sporveugleprisen for undervisningsopplegget om Vigdis Hjorth og Amalie Skram der studentane både fekk legge fram semesteroppgåvene sine på Bergen offentlige bibliotek, men òg fekk dei publiserte i årboka til Amalie Skram-selskapet.

Vi har fått signal om at det vil bli levert minst éin søknad på DIKU-midlane til å legge om undervisningsopplegg. Vi ser ikkje vekk i frå at fleire fagmiljø og undervisarar no i større grad vil kunne sjå til alternative undervisningsformer etter at alle har blitt nøydde til å teste ut digitale løysingar for undervisning.

Alle fagområda våre har fagutval. Nokre er store og svært aktive, medan andre har få medlemar og difor ikkje greier å vere like aktive. Vi har brukt å ha eit frukostmøte med fagutvala og instituttutvalet éin gong i semesteret. Diverre er det ei stund sidan sist vi har fått dette til, men vi håpar å kunne starte opp att med denne tradisjonen til hausten. Vi synest likevel at vi har ein god dialog og nær kontakt med fleire av fagutvala.

LLE slit framleis med ein svært ustabil studieadministrasjon. Dei siste åra har det vore veldig mykje utskifting. Fleire av vikarane vi har hatt inne, har blitt flytta frå arbeidsområde til arbeidsområde for å hjelpe til der det brenn mest. Dette har ført til at det i somme tilfelle har vore mange nye å forhalde seg til for både fagmiljø og studentar. Dette kan nok ha ført til at den opplevde studiekvaliteten har gått noko ned. Diverre ligg det an til at den ustabile situasjonen vil vare ei stund til, då vi har sjukmelding i administrasjonen.

Vurdering av – og plan for oppfølging av programstyras eigenvurderingar

Eigenvurderingane har blitt innført i tråd med det nye kvalitetssystemet på UiB. Vi er framleis i ein innkøyringsfase av det nye kvalitetssystemet. Når det manglar eigenvurderingar, kan dette også skuldast nettopp manglande rutinar. Vi arbeider aktivt for å implementere dette nye kvalitetssystemet slik at det skal fungere etter intensjonane.

Det er berre teatervitskap og språkvitskap som har levert eigenvurderingar for bachelor- og masterprogramma sine.

Bachelor- og masterprogram i språkvitskap

BA-programmet har for tida ingen valfridom utanom dei frie studiepoenga, men ein opplever likevel at fagmiljøet er lite til å drive både eit BA- og eit MA-program. Dette er noko også programsensor peikar på i ein tidlegare rapport. Det blir uttrykt uro over at staben om kort tid blir ytterlegare forminska då ikkje alle avgangar blir erstatta. Det blir peika på utfordringar med at det berre er éin frist i året for å gjere endringar i studie- og emneplanar. Vidare blir det gitt uttrykk for at Inspera er lite brukarvenleg og har avgrensingar. Det blir uttrykt ønske om betre støtte frå IT-avdelinga, betre datautstyr i datalab og fleire studentassistentar. Mappe som vurderingsform er uønskt på emne med mange studentar då det krev mykje arbeid og ein er redd for at det er lettare med samarbeid som fører til plagiat. Språkvitskap har over lang tid vore eit sterkt fagmiljø på UiB. Vi er generelt urolege over at bemanningssituasjonen på faget vil gå utover kvalitet som har vore bygd opp over tid.

Bachelor- og masterprogram i teatervitskap

Også for teatervitskap er det ei utfordring med ein liten stab, men programstyreleiar uttrykker likevel glede over auka tilstrøyming til masterprogrammet. Hovudutfordringa her ligg ikkje på å få

gjennomført emnetilbudet, men på ei betrakteleg større mengd med rettleiing på masteroppgåver. Her ser fagmiljøet for seg å legge til rette for felles pedagogiske og rettleiingsmessige tiltak frå hausten av for å styrke framdrifta i studentanes arbeid med masteroppgåver. Fagmiljøet arbeider òg løpande med å styrke studentanes læring gjennom vidareutvikling av dei pedagogiske metodane. Frå og med 2019 har det blitt innført 75% oppmøteplikt på dei fleste emna, noko ein ser har hatt positiv effekt på læring og gjennomføring.

Kommentar

LLE anerkjenner at det er ei utfordring å drive både BA- og MA-program med få tilsette. Vi er klare over at særleg språkvitskap har skore emneporteføljen ned til eit minimum. Det har òg vore nokre emne på masternivå som har vore brukte i masterprogram på Institutt for framandspråk, men her har ein òg kutta så mykje ein greier utan å øydelegge progresjonen for studentane både på IF og LLE. Når det gjeld endringar av studieplan, har vi framleis berre éin frist i året, men for emneplanar er det no mogeleg å få gjort endringar til neste like semester. Dette vil nok lette på nokre av utfordringane. Vi ser at vi bør setje oss ned med fagmiljøet for å diskutere mogelegheiter for å legge om undervisinga slik at ho ikkje er så ressurskrevjande. Vidare håpar vi at instituttet vil ha ein økonomi som tillèt ei vidareføring av tiltaket med undervisningsassistentar. For teatervitskap er utfordringane i nokon grad dei same, men her er fokuset i hovudsak på vidareutvikling og ev. omlegging av undervising for å tilpasse til situasjonen. Vi er glade for dette fokuset, og ynskjer å snakke med fagmiljøet for å høyre korleis dei gjer desse tilpassingane og kva dei treng av oppfølging. Vi vil oppmode alle fagmiljøa generelt til å søkje på utlysingar som gir midlar til utvikling av undervising, og vi har òg hatt planar om å ha seminar for instituttet som handlar om erfaringsutveksling når det gjeld utvikling og omlegging av undervisningsmetodar. Vi håpar at dette vil vere mogeleg å få til til hausten om samfunnsforholda ligg til rette for det.

Generelt har det blitt levert ein god del eigenvurderingar av *emne*, noko som er ei klår forbetring frå førre år, men LLE har likevel eit klårt forbetringspotensial når det gjeld dette. Vi har ei klår formeining om at møtet med Oddrun Samdal og Christen Soleim var fruktbart og at det klara opp dei fleste spørsmål UUI hadde, men òg tydeleggjorde hensikta med desse eigenvurderingane.

Gjennomføring

På generelt grunnlag er det eit misforhold mellom talet på studentar som blir tatt opp på program, og talet på studentar som fullfører sine gradsstudium. Dette gjeld både på bachelor- og masternivå.

Dersom vi ser på studentopptaket på bachelorprogramma i 2015, kjem bachelorprogrammet i norsk som andrespråk best ut. Programmet tok opp 10 studentar i 2015, og 5 av desse fullførte i 2018. Det vil i så fall gi ein gjennomføringsgrad på 50 prosent. Av dei større programma, kom allmenn litteraturvitskap best ut. Programmet tok opp 45 studentar i 2015, og 20 av desse fullførte i 2018. Dette vil i så fall gi ein gjennomføringsgrad på 44 prosent.

Det same bildet står fast på masternivå. Masterprogramma i kunsthistorie, nordisk og allmenn litteratur tok alle opp 10 studentar i 2017, mens 5 studentar fullførte to år seinare. Av desse tala kan ein uansett lese at det er eit misforhold mellom innputt og utputt. Det er for få studentar som fullfører i høve til dei som blir tatt opp på programma.

Lektorprogrammet på nordisk har hatt varierende grad av gjennomføring. I 2013 blei det tatt opp 35 studentar på programmet, mens 20 studentar fullførte mastergraden fem år seinare i 2018. Det gir

ein gjennomføringsgrad på 57 prosent, noko som i denne samanhengen er eit godt tal. Dessverre var tala langt ifrå like gode for det kullet i lektorutdanninga som blei tatt opp i 2014 og som då skulle vere ferdige i 2019. Dette skjedde etter innføring av ny rammeplan i lektorutdanninga og nokre omleggingar av studiet hos oss. Vi ser positive tendensar med fleire aktive studentar på lektorprogrammet, men 2014-kullet viser at her finst variasjonar som følgjer av svært samansette årsaker.

Desse tala fortel ikkje alt, og det er her ikkje tatt høgd for fullføring utover normal studieprogresjon. Tala gir likevel ei tydeleg tilbakemelding om at vi må arbeide målretta for å få fleire av studentane våre til å gjennomføre sine gradstudium. LLE vil prioritere arbeidet med å styrke gjennomføringa på programma våre i tida framover. Dette arbeidet kan skje i tilknytning til mentorprogrammet sentralt på fakultetet, men må først og fremst skje i dei enkelte fagmiljøa. Vi vil også ha kontakt med studentane og fagutvala i arbeidet med å styrke gjennomføringa på programma våre.